Ka meie silmad seda näewad,
Mis Looja on nii armsast teind:
Et röömu tunneb igamees,
Uuujärje pääl ja sauna sees.

Ja iga seisus koorma kannab
Mis üksnes surm wõib lõpeta;
Küll Jeesus pärast röömu annab,
Kuis Tema ise õpetas:
Et igawest sääl Teda näen
Ja püha ingli seltsi jäen.

Kõik lootus olgu Looja pääle
Siin ilmas meie elu sees;
Küll juhatab meid õige teele
Ta sõna, mis on meie ees;
Kui teeme selle järel siin,
Siis kaub mure, waew ja piin.

See kes on loonud maad ja mered,
See on ka säädnud pääwad, öö,
See kaitseb linnad, külad, pered
Ja õnnistab kõik kätte töö.
Sest Teda usu, palu sa,
Ta wõib sind kõikis aidata.

Ta laseb pilwed kokku tulla,
Ja kastab omast armust maad;
Siis lõikus saab ka rohke olla,
Ja saame näha röömsad a'ad. —
Jah! — aga kõik see tuleb siis,
Kui rahwa käes on õige wiis!

Mo Jumal! tee, et põllud, wäljad
Sell aastal hästi kaswaksid,
Ja nõnda, kui kõik tõuswad haljad,
Ka walmist willja annaksid:
Et mitte rikkuks talwel külm,
Ei suil ka raske köue ilm.

Oh Jumal! saada pahandused
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et igal pool saaks armastused
Ja lepimised näha heast:
Küll siis kõik hästi korda lääks,
Kui rahwas selle päewa nääks!!